

Pentru realizarea exemplară a sarcinilor
ce revin comunistilor, tuturor oamenilor muncii

[illegible][illegible][illegible]

nuce inconstanță. Într-o zi care poate duce la o regretabilă necunoaștere a elevului. Profesorului de vocație nu i sînt permise „descoperiri” tardive ale calitatilor sale. El trebuie să aibă crezut din a-de-rîndul cu relativă încredere. Iml amînesce de vîmarea unui cadru didactic cînd, dintr-o dată, se trezește că nu are pierse o țază excelentă, dovîndînd aptitudinîi și cunoștințe deosebite, venită din partea unui elev pe care îl considerase, de-a-lungul anilor, un elev modern. „Nu știu dacă „surpriza” îl facea să roșească pe profesorul respectiv, cîr este că ea ar fi putut deveni un fapt alături de care, în viața profesorului, se petrecea constant pentru a vedea ce se ascunde dincolo de eventuala — aparent — timiditate. Aprecierea superlativă, în care se învîrtea, nu îl mai salva, din păcate, nimic.

Ana Cornea: Vorbim de adesea de receptivitatea elevului, de modalitățile de învățare, de metodele de predă-reșul. Mai rar însă, de cea a profesorului. Un dascăl modern, un om care se cunoaște și se respectă profesional, trebuie să aibă înțelesul și să încheiat studiile o dată cu

milienară cronică a uni-
ai Festivalului național
României" (color)
experienței înalțate (co-
de muncă dinamic, efi-
voluționar
al (color). „Jane Eyre”.
ti
1

fenomenelor vieții economice și sociale, spirit deschis, înnoitor, apetit pentru cercetarea științifică, dar și spirit practic, „alături de calitățile morale care definesc spiritul de disciplină, omiecin, cinste, echitate, sinceritate, spirit de sacrificiu, cultul valorilor autentice și, mai presus de toate, înaltul patriotism.

Mărețe: Aș aduce în discuție o componentă importantă a activității didactice — și anume munca dirigintului. E, poate, latura cea mai dificilă a activității la catedră. Pentru că este o activitate atât de complexă. De multe ori, cadrul didactic este pus în situația de a prelua sau suplini sarcini educative ale profesorului, în funcție de suferința umană, dirigențele poate fi multumit de munca lui numai atunci când efortul de cunoaștere a ființei elevului este răsplătit de acesta. Din perspectivă, este răsplătit prin rezultate educative concrete. Nu lipsește însă, din păcate, cazurile de activitate rutinieră în care cadrul didactic este activ și profesorului. Se pot invoca, desigur, insatisfacții și însușesc — dar dacăl de vocație este aloc profesorist al educației, nu este de mirare să se apese, prin muncă pldutoare, momentele mai dificile.

Romulus Săvoiu: Un diriginte care nu face apel la latura afectivă, care se bazează pe inteligență și tact de elev, încercând să-l însoacă, și dincolo de sala de clasă, care nu are priceperea de a-și face din elev un om, este un diriginte de papă. Un colaborator în munca de educație, va avea puține șanse de reușită. Pentru toate acestea cred că e necesar să se facă o mai susținută atenție, facultăți, o mai susținută atenție,

Dezbateră de față nu și-a purtat, desigur, o mai largă paletă mai amplă, pornind de la experiența de la aceste care pot avea o putere și promisiune reală pentru a le susține și de drele din viața. Conștientizarea subiecte de meditație — de educatorilor, despre relația dintre despre efortul de perfecționare și în pregătirea viitoarelor cadre din actuale și de perspectivă ale proceselor — profesorilor, părinților aspectele muncii educative din școli. Paginile ziarului rămân deschise tu explicate, omnia sunt interese, născuții educatorilor comunisti, de marea tineret generati.

În urmă cu numai cîteva decenii, genetica era numai un vis, unul dintre vesele abia mîrîşurile artei ştiinţei. Există convingerea că abia într-un viitor îndepărtat, poate spre sfîrşitul veacului următor, vom dispune de o imagine clară asupra eredităţii, şi că tot atunci vom reuşi să controlăm microcosmosul nostru genetic, să sintetizăm gene, să le modelăm în acord cu speranţele noastre şi, de ce nu, să lănsăm în circulaţie şi unele concepte de calculatoare din generaţia a... 21-a. Realitatea este că sintezările au fost cu mult devansate. Antîm, astăzi, de-a dreptul coplesii de multimea performanţelor înregistrate: 1.500 de gene identificate şi clonate, cromozomi sintetizaţi artificial, gene produse în laborator, gene pe care evoluţia nu le-a imaginat niciodată, embrioni manipulaţi, printr-ei adevărate himere (animale rezultate din fuziunea unor embrioni derivaţi din specii diferite) şi animale multipatare, rezultate din fuziunea a mai multor embrioni — 4 sau 6. Asistăm, de fapt, la o permanentă sfidare a legilor evoluţiei şi nimic nu pare să oprească avansul geneticilor către în-

Actualmente, știința operează cu numeroase certitudini. Cu toate acestea, știința încă foarte puține lucruri despre ereditate. Este exemplul de la începutul deceniului al cincilea, în care s-a demonstrat că numărul exact de gene al celulelor. Se presupune numal că microcosmos uman ar include aproximativ 100 000 gene (30 000 într-un set cromozomial și 70 000 în celălalt set). Cu toate acestea, probabilățile, și marile maimute au o structură genetică similară. Nici nu ar putea fi altfel de vreme ce ne simțim atât de apropiate din punct de vedere cognitiv și fizic de primatizii, datorită ingineriei genetice, universul nostru cromozomial, ca și cel al multor altor specii va fi studiat direct. Cu siguranță că toate acestea vor fi studiate în continuare disecate. Va fi apoi obligația calculatoarelor să precizeze natura combinațiilor posibile. Prin cite se deosebesc între ele două specii? Dar cum să se poată determina în mod cert pentru a asigura transformarea unei specii în altă specie? Nu cumva evoluția a fost condiționată îndeosebi de modificările mecanismelor de ereditare? Nu cumva evoluția este ternă a genelor? Și o ultimă întrebare : nu cumva creierul se supune unor legi deci restul organismului? Interogația, oricât ar părea de bizară, nu este în nici un caz lipsită de importanță.

A început transformarea speciilor. În ouăle mamiferelor au fost impec-

ne pregătiți psihopedagogice. Por-
tând de la o discuție cu un student
practicant, am observat că obiecti-
vele educative pe care le avea de
puse în fața orei de învățare nu
ni erau foarte clare, că avea cu-
noștințe sumare despre tratarea di-
ferențiată a elevilor, că era puțin
pregătit pentru a fi profesor de
matematică afara orelor de curs. În ge-
neral, la profesorii stagiați, chiar la
cei foarte bine pregătiți profesional,
se constată mai puțină îndemneare
în a pune probleme de învățare rigi-
nte, a clasii, în activități ex-
tracurculare, în relațiile cu familia, în
munca de organizator U.T.C., în toa-
ră și în aprofundarea activității de
parte organică din procesul de edu-
cație. Și nu întotdeauna aceste în-
tări pot fi puse exclusiv pe seama
faptului că profesorii au o experiență
vitaească foarte caducă didactice (ca
și alte), și în munca de perfecțio-
nare a profesorilor ar trebui să se
pună în discuție și nivelul de educa-
ție, munca dirigintului, a activită-
ților educative complexe dintr-un
ciclu de învățământ, atât prin spe-
cializarea propriu-zisă în facultate
cât și prin activitatea de învățămînt
practică la catedră), și că și ei
sunt un mal bogat material bio-
grafic, de largă accesibilitate și
interes științific și psihopedagogic,
înțelegând prin acest termen
vocație, aptitudini, cunoștințe sim-
bolice, acumulări. În timp, bun simț
pedagogic, simțul esteticii, simțul
umiltenței, simțul eroic, simțul
fidel de important este ca profesorul
tinar să aibă la îndemână o zestre
bogată, alcătuită din elemente care
nu se depășesc stadiul
empiric, în destule împrejurări
servabil.

pus să epulzeze un subiect care com-
de sugestii și opinii, o discuție mul-
te valoroase ale activității didactice
tronic educațiv, deopotrivă reflec-
tarea întregii munci educative desfă-
șurându-se în jurul temei de mai sus, ca
spre profilul moral și profesional al
profesor și elevii pe care îi formează
autoperfectoare al profesorului, des-
tație, în conformitate cu cerințele
esului instructiv-educativ —, adresăm
studenților, tuturor celor interesați de
li — invitația de a-și spune cuvântul
pentru celor care doresc să comunice
conținutul tematic al activității în for-
emul cu puternică înfuriere în for-

Cosțin TUCHILHA
Cezar IOANA

CUNOAȘTERE

fate gene sintetizate artificial și gene izolate din celule. Dacă o captează gena și dacă funcționează ea va asigura sinteza unor proteine specifice (hormon) pe care altele o nu ar fi produs-o niciodată. Din rășini încă necunoscute, transformare poate fi realizată într-un singur moment al evoluției individuale. Tuncel când funcționează cel din propriu. Dar această dificultate va depășită. Specia rămâne însă ca atare, chiar dacă are unul sau mai multe caractere noi. Apariția unei specii implică modificări profunde dincolo de posibilitățile noastre a tuală. Nu are însă nici o importanță. Mai curând sau mai târziu vor

Genetica responsa

descoperi genele necesare speciației și nimic nu ne va împiedica să creăm specii cu mare valoare economică (în primul rând).

Ingineria genetică va permite diagnosticarea precoce a defectelor și implicit să vindece, în accepțiune strictă a termenului, tulburările ereditare. Dacă se stabilește că o anumită identificare a mutației poate întîrzia sau o genă normală și aceasta este împiedicată în organism, dar se poate realiza această intervenție hazzardosă, dacă genă normală nu înstrăină și dacă va funcționa (sintetiză încă în plin pionierat genetic). Evident că această transfer a genei se realizează de numeroase ori în totușurile medicale stau în cumpănă, de au în vedere nu numai beneficiile imediate, ci și viitorul. Dacă nu au și înțepat să întrebe dacă în cumpănă se va ajunge la situația în care biotehnologiile sînt folizate abuziv, de ce va se întîmpla dacă numărul de creștere va fi administrat copiilor normali? Probabil copiii va fi mai înalți, dar nu putem săi da un răspuns la vor aporea tulburări neașteptate.

Cu siguranță, biotehnologiile v
da noi dimensiuni medicinii. V
putea pe această cale să fie sinte
zați hormoni pe care industria
produce greu sau deloc, proteine n

14,7 și 21,3 centimetri. În cele mai multe cazuri, conținutul cercurilor este bine trasat, ceea ce îndreptățește pe deplin să se considere că au fost realizate în cadrul unui sistem mecanic. Analogiile stilistice cu alte cercuri rupestre europene par să indice că gravurile din această pesteră sînt legate de cultul soarelui și au fost executate în epoca metalelor.

❖ **Vestigiile Buridavei antice**

Cercetările efectuate în stațiunea arheologică de la Ocnișanca, unde s-a fost localizat unul dintre cele mai importante centre politice, economice și militare ale lumii got-dacice — Buridava —, au scos la lumină noi vestigii. La acestea se referă studiul elaborat de D. Bercu, M. Iosifaru, S. Purice și Petre Gherghel. A fost descoperită, astfel, o locuință de dimensiuni mai mici decît cele cunoscute pînă acum, care a fost construită pe două etaje din cărămidă, din care s-au păstrat doar seau fragmente ceramice aparținînd unei amfore romeane, unor cîni bitronconice și unui opait; alături de ele se afla un cercel de bronz și o oglinjoară romană. Una dintre descoperirile importante a constituit-o un număr de piese de bronz, unele din acest fel derivate în lită. Sub locuință a fost descoperită o groapă cu o bogată inventar arheologic: fragmente ceramice și vase întregibile (lucrate atît cu mina, cît și la roata olăruilor); multe dintre acestea sînt ornate, unele avînd ca motiv decorativ brădușul; un număr relativ mare de opaițe, fragmente de străchini, un interesant vas borcan cu o siluetă elegantă, o fructieră întregă și șirul descoperirilor. În cursul săpăturilor au mai apărut cupe dacice, care, crevînd, se aveau să poartă probabil un caracter ritual, și multe altele. Mai mult la Buridava o invenție activată, nesusăgășită de argintarii; au mai fost scoase la iveală obiecte de podabă și arme, precum și mai multe fusioale, documentînd practicarea

STIINȚIFICĂ ȘI CONȘTIINȚĂ

**- la orizontul unor
ilități sociale și mo**

mată la granițele valorilor statistice. Acum vrem mult mai mult. Vrem certitudinea că viitorul copil va fi normal, că se va uita undre către cerul civilizației noastre, că ne va nevăța de la imaginea de imagine genetică pentru a transforma detectarea prenatală într-o superbă realitate. În acest fel voi identifica subiectul de tulburări ereditare care trebuie ereditare (care reclamă condiții de mediu) care. În fur, în curind, mi sau sau mi de eror genetică și recunoașterea în eror genetică. Cîndva, nu peste prea multe decenii, într-o lume care va privi cu grijă programul de deservire genetică, va probabil să se determine universul genetic al fiecărui viitor copil (este o certitudine că va fi as) par. Însă, într-o lume, greu de imagina, va reuși să studieze anual 100 de milioane de embrionii. Si totuși... va reuși, aruncînd tulburările ereditare să devină o amintire. Tot atunci genetici va urmări apariția nărilor mutății somatice, mutații implicate deosebite în geneza tumorilor maligne și a cancerului. Într-o lume, în care se va reuși să se realizeze, în timp, o adevărată „reminiscentă dor, după

Că 20 la sută dintre cei trecuți de 85 de ani dezvoltă acum o demență senilă).

Ce înseamnă să poți preveni genetic apariția unei maladii? Iată un

Le simțim sau atunci când totul impecabil progresează, neliștii sint celulelor obișnuite

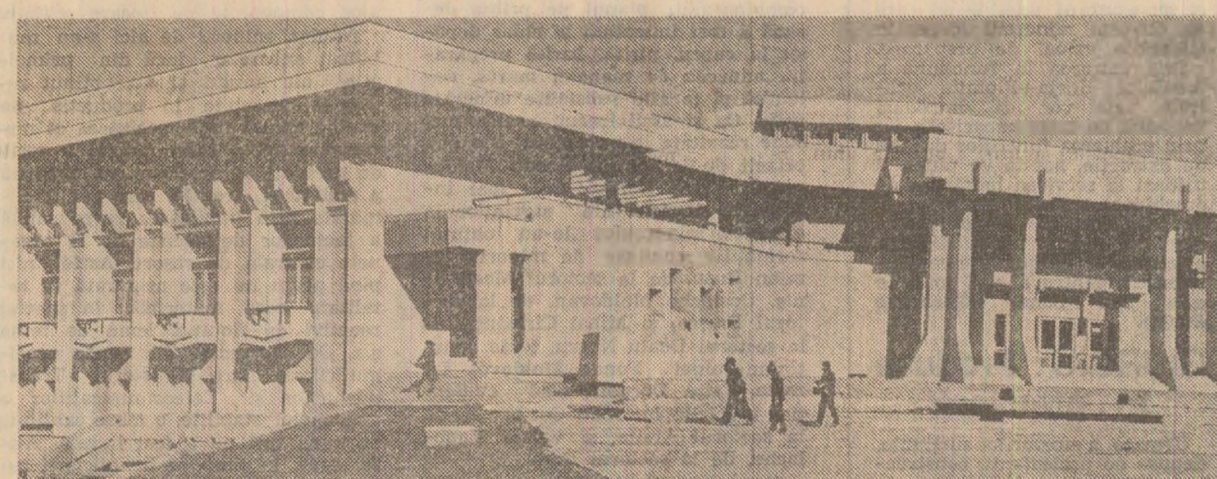
pe scară largă a torsului și Țesutului, deci și a creșterii animalelor. A fost descoperită și o monedă romană republicană de argint avind pe avers bustul Minervei, iar pe revers reprezentarea Victoriei. Este datată în anul 87 î.e.n. Noile vestigii scoase la lumină adănesc cunoașterea habitatului dacic de acum două mii de ani din zona unui însemnat centru al aristocrației, negustorilor și meșteșugarilor geto-daci.

● Tiamarcus, Scorilo, Decianus.

Foarte interesante constatări despre Constantin C. Petolescu în urma analizei unor inscripții romane. Este vorba mai întâi despre o dedicatie în piatră, pusă în anul 177 de către Dacia de la Sarmizegetusa (4). Într-unul din epigramele lui Septimius Severus și a fiului său Caracala. Importanța ei pentru istoria Daciei derivă din faptul că în cele 177 de nume menționate apare unul sau mai multe din numele lui Dacia: Dacia, Daciae, (4). Romula (1), Dierna (1) și probabil Ampelum (2), ca și din faptul că doi dintre soldații poartă nume tipic traco-dacice: Drigisa și Tiamarcus, ultimul amintind de Tiamarus, regele dacic, care a murit în anul 177, după o epătură cu an în urmă la Ocnița-Vilcea. Autorul este de părere că și un alt nume, păstrat fragmentar – Scorilo – ar putea fi înțregit cu numele regelui dacic, Scorilo sau un daci care a cucerit. Mai mult, el este de părere că doi interpreti – Valerius Martialis și Iulianus – probabil, cum sugerează autorul, în raporturile legăturate cu dacia liberi din vestul Banatului. O a doua inscripție, datată în anul 180, aminteste despre un soldat, care a fost în Dacia, în anul 180, în timpul lui Septimius Severus și a fiului său, Caracala. Este vorba de cetățenia romană: M. Aurelius Decianus, originar din orașul Malva din sudul Daciei. Autorul consideră că este vorba despre acestarea unui nou antoninism dacic, care a fost înlocuit de un alt antoninism dacic, întrucât bine cunoscut Decubius și Decinius.

● **O aşezare daco-romană din secolele II-IV e.n.** Prin cercetările întreprinse de arheologii Gh. Bichir la Stolnicii — Rimnicu Vâlcea, înăuntrul arheologiei primare — cunoştinţele de vechiute autohtonă şi după „retragerea aureliană” (217—275 e.n.) s-a adăugat un nou şi valoros atestat. Alături de fost dezvoltată o aşezare daco-romană a cărei existenţă se întinde pe întreaga perioadă a stăpânirii romane — căreia îi corespund 5 secolele — a fost descoperită o aşezare de locuinţe care este datată la sfârşitul secolului al III-lea şi în secolul al IV-lea e.n. Acest ultim nivel este ilustrat de importante vestigii : locuinţe, gropi de provizii, segmente de ziduri, toate suprapunându-se clar altor niveluri mai vechi de la daco-romană. Fapt foarte semnificativ, în interiorul sfârşitului de locuinţă a fost găsit un fragment de continuare construcţiilor romane, redimensionându-se, au răscut unele ziduri ale încăperilor pe care le-au reamenajat pentru locuire, au reparat podelele acestora. S-au fost dezvoltate trei locuinţe, cu un inventar arheologic relativ redus (2 cizme, cuie, o scobă, lalele de cuit, mărgelă şi alte obiecte care aparţin de fusaiole de lută. S-au descoperit şase gropi de provizii şi alte cinci de lut. După opinia autorului, materialul ceramic aparţinând nivelului VI de locuire este în proporţie de circa 90 la sută de factură dacică, restul fiind de factură romană. După concluziile autorului, de locuire la sfârşitul secolului al III-lea şi în secolul al IV-lea este asigurată de două fibule de bronz caracteristice pentru această perioadă, precum şi de termonede : una de la împăratul Probus (284 e.n.), a doua de la Constantin cel Mare (316—317 e.n.) şi cea de la teza de la Constantin al II-lea (344—358 e.n.). Analiza materialului arheologic II prelujează autorului constatarea că la Stolnicii, daco-romanilor rămaşi pe loc la s-a alăturat un grup de dac liberi ; înfrăţi pe teritoriul daco-roman, ei au avut în vedere să conferi populaţiei autohtone noi valori de ritualitate şi energie, sporindu-i utilitatea de a rezista vitregilor vremurilor.

Rubrică realizată de **SILVIU ACHIM**

Centrul de cultură și creație „Cîntarea Românelor” din Slatina Foto: E. Dichiseanu

tate gene sintetizate artificial sau gene izolate din celule. Dacă o celulă captează gena și dacă funcționează, ea va asigura sinteza unor proteine specifice (hormoni) pe care alții oii nu ar fi produs-o niciodată. Din rațiuni încă necunoscute, transformarea poate fi realizată într-un singur moment al evoluției individuale, a atunci când fuzionează cel doi promiști. Dar această dificultate va fi depășită. Specia rămâne însă ca atare, chiar dacă are unul sau mai multe caractere noi. Apariția unei noi specii însă, are loc atunci când dincolo de posibilitățile noastre actuale, Nu are însă nici o importanță. Mai curind sau mai târziu vom

capacitate, vaccini polivalente capabile să asigure protecția organismului față de agresiunile virale și bacteriene. Este aproape cert că infecțiile tropicale vor fi învinse, după cum va fi învinsă și SIDA – unul dintre cosmaturile lumii contemporane.

Tulburările ereditare sînt o componentă firească a vieții și ele vor exista atîc timp cit va evolua specia noastră. Prevenirea lor constituie una dintre obiectivele noastre elementare. Nu este însă simțim. Faptul că atîc timp profilaxia confundă cu aprecierea riscului statistic. Hazardul hotără cine va dezvolta tulburarea. Genetica se oprea dezar-

exemplu mai mult decît demonstrativ: Într-un mic stat din America de Sud a apărut în urmă cu două secole o mutație ce induce o tulburare neurologică extrem de severă. Fenomenele clinice se dezvoltă după vîrstă de 30–35 de ani și au un mers inexorabil. Atunci cel mai mulți dintre purtători au deja copii. Iar fiecare copil are o rată de 50 la sută de a dispărea. Locuitorii unui trăiesc ani de spaimă. Ei nu știu dacă și cînd vor fi victimele eredității. Acum mutația poate fi recunoscută încă de la naștere, prin metodele prin inginerie genetică, fîrește. Peste ani, o dată cu dispariția ultimului purtător al mutației, tulburarea va

me moriale deosebite. Discuțiile însoțite în clipa în care se discută născutarea genetică a celulelor germinale și aceasta pentru că modificările genetice sînt ereditate. Înainte de a accepta să murmurăm că în viitor vom obliga să prevedem toate consecințele posibile. Nimic mai fîrește decît speranța noastră de a corectea ereditățile avem în prezent și de a redimensiona. Nu cumva vom porni pe drumuri necunoscute și vom ști unde să ne oprim?

Întrebarea se aude, din ce în ce mai des și se pune tot mai stăruitor. Biotecnologia și biologia moleculară stăzîsît întreaga comunitate științifică și nestîmțîșcă. La masa discutiilor au venit nu numai geneticienții și ei moraliști. Dezbatările sînt violente și punctele de vedere apropiate întodeuna ireconcilabile. Pentru reprezentanții biseriali, bunăoară, viața este sacră și trebuie acceptată așa cum este. Biologia nu are dreptul, spun ei, să modifice nici un parametru genetic chiar dacă intervenția ei ar avea consecințe pozitive. Este evident că această poziție este antiumană și afirmația nu mai are

descepe genele necesare speciației și nimic nu ne va împiedica să creăm specii cu mare valoare economică (în primul rând).

Ingineria genetică va permite, de asemenea, corectarea erorilor de plic și să vindece, în accepțiune strictă a termenului, tulburările ereditare. Premisele sînt stabile. După identificarea mutărilor, se subiecționează la normalizare și se impune în organism. Dar și de aici decizia aparține hazardului ca decide dacă gena va fi sau nu înscrisă în genomul următorilor. Dacă încă în plin pionierat genetic). Experimental, acest transfer a fost realizat de numeroase ori. Și toți, fărîșurile medicale stau în cîmpună, de a realiza în curînd, în condiții imediate, și să vîltoare. Bioeticienii și-au început să se întrebe dacă nu cumva se va ajunge la situația de biotologie în care, în loc să se zică că se va impune dacă normul de creștere va fi administrat copiilor normali? Probabil copiii va fi mai înalți, dar nu putem săi da un alt nume, va vor apărea tulburări neîncetate.

Cu siguranță, biotehnologiile v
da noi dimensiuni medicinii. V
putea pe această cale să fie sinte
zați hormoni pe care industria
produce greu sau deloc, proteine n

mată la granițele valorilor statistice. Acum vrem mult mai mult. Vrem certitudinea că viitorul copil va fi normal, că va fi unul dintre creatorii civilizației noastre. A fost neapărată nevoie de metode științifice pentru a transforma în detectare prenatală într-o superbă realitate. În prezent pot fi identificate stadiile de tulburări ereditare și pacienții cu deficiențe (cazurile de handicap mental, de exemplu). În iar curând, mi s-au zecit de mii de erori genetice vor fi recunoscute încă din zorii vieții. Căci, în prezent, se poate să se detecteze într-o lună care va privi cu grijă propriul ei destin biologic, va fi posibil să se determine universul genetic al fiecărui viitor copil (este o cerință care va deveni o realitate în trei-treizeci de ani). Dacă în prezent înțelegem că trebuie să studiem anual 100 de milioane de embrioni. Și totuși... va deveni, într-o bună vreme, posibil să se determine în prealabil dacă un copil va deveni o amintire. Tot atunci genetică va urmări apariția noliilor mutații somatice, mutații implicate indesebi în geneza tumorilor maligne. Și atunci, înțelegem că trebuie să știu că treia (reîntregirea doar după

Că 20 la sută dintre cei trecuți de 85 de ani dezvoltă acum o demență senilă).

Ce înseamnă să poți preveni genetic apariția unei maladii? Iată un

Le simțim sau atunci când totul impecabil progresează, neliștii sint celulelor obișnuite

gesti demonstră în clipa în care se discută manipularea genetică a celulelor germinale și aceasta pentru că modificările genetice sînt ereditare. Înainte de a lua angaja pe dăruitor necunoscut și înainte de a-l pune în discuție cele două secțiunile posibile, Nimic mai ferece decât speranța noastră de a corectea evoluția. Dar... nu mi dreptul dă redimensiona viața? Nu cumva pot să-mi dau drumul și să-mi iau vom și-și unde să ne oprim?

Întrebarea se aude din ce în mai des și se pune tot mai strănutu. Bioetica — etica biologiei — frămîntă astăzi întreaga comunitate științifică și este în discuție în toate sferele, din care au venit nu numai geneticienții și moraliștii. Dezbaterile sînt violente și punctele de vedere apăsător întotdeauna ireconcilabile. Pentru reprezentanții bioeticii punctul de viață este sacr și trebuie acoperit așa cum este. Biologia nu are dreptul, spun ei, să modifice nici un parametru genetic condus de intervenția ar avea o consecință negativă. Este evident că această poziție este antiumană și afirmația nu mai are nevoie de argumente suplimentare.

iciil comunității va
a tuturor celor
măsură. Într-un
faptul în sine
Cîndva, peștii
ingineria gene
genetică înfrică
tulburările sim
e lista.
Este încă un sim
ulațiile sînt con
le, de asemenea,
răb în organism.
Imposibil — încă
o pozile defini
e. Într-o măsură
esc. Sîntem în
șu sau mai tîrziu
e elmine genele
e inocuincă cu
istoria hazardu
stremădată. O
ă de accidente
at în fiecare mo
e, de numărate
perfect în natură.
te pretutindeni.
unum chiar și
biologic. Tot ge

Dr. Constantin MAXIMILIAN

